

Куди йдемо? Про що думаємо?

[Ілля Довгаль, студент групи ІФ-66а]

#21-22 от 14.11.2008

Наш кореспондент з Польщі

Студент третього курсу ІФ факультету, тележурналіст із уже чималим стажем, брав участь у висвітленні поїздки групи українських журналістів до Польщі.

Наприкінці жовтня переді мною постав вибір: готуватися до модульного тижня, чи відвідати чарівну країну Польщу за запрошенням Міністерства закордонних справ України. Звісно, я вирішив готуватися до модулю по дорозі до Варшави.

Відверто кажучи, абсолютно несподівано для себе, я став учасником програми «Study Tours to Poland», яка включала в себе, дійсно, нестандартні зустрічі з представниками польської влади, міністрами, парламентарями, етнічними українцями, які проживають на території Польщі, бізнесменами, представниками державних та комерційних ЗМІ, головою польського комітету з організації Євро-2012, послом України у Польщі паном Олександром Моциком. Організатором цього заходу виступила Колегія Східної Європи, яка вирішила максимально підвищити шанси українців потрапити до Європи не в якості туристів, або сторонніх спостерігачів, а в якості фахівців своєї справи, котрі можуть абсолютно безболісно для себе перейняти досвід ЄС з тих чи інших питань. Це дійсно дає змогу студентам, бізнесменам, політикам, журналістам з України підвищити якісний рівень своєї освіченості та професійних навичок, здобути нові контакти та, можливо, нових партнерів на майбутнє.

У Польщі проживає 300 тисяч українців. Більша половина цих людей має життєву потребу розвивати свою тотожність з рідною культурою. Це означає українські школи, вивчення української мови у сім'ях, польсько-український бізнес та ін. Вони почуваються справжніми

українцями. Навіть під час перших днів перебування у Польщі я зміг побачити багато чого українського. По-перше, це пам'ятник Тарасу Шевченку в Варшаві, який постає молодим хлопцем, повним енергії та романтики (на знімку вгорі). Поляки ласкаво називають його «Європейчиком». Саме з цього місця починаються всі офіційні делегації українських можновладців. Можливо, саме Шевченко став першим «євроінтегратором» України. По-друге, це газета «Наше Слово», яка видається понад 60 років українською мовою. По-третє, це український православний цвинтар, де знаходяться близько 400 могил українських козаків. І в День Незалежності польський уряд, польське військо покладають квіти до цього місця. Все це означає, що поляки поважають свою історію багаторічної боротьби за свободу, без жодних гарантій перемоги, та цінують дуже подібну історію України. З цього виходить, що молоді українці у Польщі не можуть не пишатися своїм походженням.

Сьогодні, в умовах євроінтеграційного процесу України, Польща виступає чи не єдиним нашим адвокатом перед міжнародною спільнотою. На жаль, стара Європа не знає України, стара Європа не розуміє України, тим самим відходячи навіть від своїх гасел підтримки демократії та свободи. Все це ускладнюється ще й незадовільними реформами у нас вдома та несприйняттям тієї відповідальності, яка постане перед нами, як перед майбутнім повноцінним членом Європейської спільноти. Немає пів демократії, немає чверть демократії. Саме зараз, треба готувати країну до змін: в першу чергу, будувати послідовні та ефективні структури самоврядування та інформувати людей про всі можливості, які з часом можуть відкритися перед нами. Саме інформувати, а не переконувати, бо фактів багато, але кожен громадянин має сам зважити всі «за» та «проти», виробити свою власну незалежну думку, щоб у свій час вже бути повністю готовим до визнання України частиною європейської демократії. 27 країн, що є членами ЄС, мають величезну фінансову підтримку. До 2013 р. в Польщі реалізується бюджет у розмірі 67 млрд. євро, виділений Європейськими колами на розвиток регіонів, молодь отримала змогу безперешкодно пересуватися Європою в пошуках бажаних освітніх закладів, або роботи, сьогодні ремонтуються дороги у Польщі, відбудовуються міста.

Постають закономірні питання: «З якого такого дива Євросоюз буде виділяти, дійсно

величезні суми для «новоспечених сусідів?» і «Чого це нам буде коштувати у майбутньому?» Взагалі, беручи до уваги досвід попередніх «абітурієнтів» ЄС, при вдало складеному іспиті вони отримали подарунок в розмірі свого річного бюджету на розвиток інфраструктури країн. Цей подарунок вони незобов'язані повертати напряму, бо відбудувавши свої міста, дороги... вони створять додатковий ринок, наприклад, для європейських автовок, піднявши загальний рівень достатку родин – підніметься і рівень споживання європейських товарів і т. д. Але з усіх правил бувають виключення: деякі нещодавні «першокурсники» ЄС за незадовільну поведінку, черезмірне розкрадання коштів, були позбавлені Європейської стипендії. А шкода!

Ця схема, особисто для мене, виглядає дуже привабливо, але, все-таки, ми маємо розуміти, що не всі вітчизняні виробники зможуть гідно конкурувати із європейськими. Авжеж, вони будуть отримувати дотації від держави для того, щоб вони нічого не виробляли. Все це буде більш-менш задовільно, до того часу, коли останнім порадять підшукати нову роботу та вкажуть на двері. Безперечно, можливий вступ до ЄС підвищить не тільки середню заробітну платню, яка в Польщі складає близько 1000 євро, але й пропорційно підскочать і ціни на житло та комунальні послуги. На жаль, чи на щастя, недоліки в Європейській системі є. Мабуть, треба було щось розповісти про тотальний занепад, кризи, проблеми із владою, скандали та ін., але, на жаль, більш нема чого, вибачайте. Єдине, не співпадають захоплення наших можновладців із польськими, хто бокс полюбляє поміж трибун, а хто – футбол на майданчику біля Сейму. (Як ненав'язливо зазначив у приватній розмові один із міністрів, працівники Польського Сейму обіграли наших ВРівців двічі за останні півроку. Я зрозумів так, що з футболу).

Говорити про переваги членства в Європейському союзі можна, і дійсно є про що говорити. Головне не перекручувати факти догори дригом, адже тільки при адекватному висвітленні всіх позитивних та негативних перспектив розвитку нашої держави, Україна зможе вирішити: «Куди нам, УКРАЇНЦЯМ, повертати? І чи, взагалі варто?»